

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Jncipit co[m]mune sancto[rum] Primo de apostolis. Jn vigilia aopstolorum.
Ad nonam an[...].

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Incipit cōmune sanctorū **P**ri-
mo de apostolis. In vigilia
apostolorum. Ad nonam añ.

In patientia vestra possidebi-
tis anias vestras. **Capitulum et**
coll. ut in primis vesperis. R.

Amis honorati sunt amici
tui deus **Al. f.** Amis cōfor-
tatus est principatus eorū **Al.**
mis. v. Clamauerunt iusti.

Nona si vigilia apostoli vene-
rit in diem dominicū: officiu
misse anticipatur in diem sab-
bati. **N**ona vero de vigilia
seruatur in die dominica. In
primis vespis ps̄ ferial' cū su-
is añ. **Hymnus.** Exultet celū
laudibus. **Capitulum.**

Benedictio domi-
ni super caput iu-
sti: ideo dedit illi
hereditatem: et di-
uisit ei partem in
tribus duodecim: et inuenit gra-
tiam in conspectu omnis car-
nis. **Deo gratias. Capitulum.**

Beatus homo q̄ inuenit sa-
pientia et cui affluit prudentia
melior est acquisitio eius ne-
gociatione auri et argenti p̄mi-
z purissimi fruct' ei'. **D. Cap.**

Der manus ap̄torū fiebant
signa et pdigia multa ī plebe
Ibant apo. **Cap.** Deo grās
stoli gaudentes a conspectu cō-
cilij qm̄ digni habiti sūt p̄ no-
mine iesu contumeliam pati.

Arates: **Unicus. Cap.**

nostrū data ē gratia s̄m men-
surā donatōnis christi p̄pter
quod dicit ascendens in altū
captiuam duxit captiuitates
dedit dona hoīb. **D. Cap.**

Dñs dedit quosdam quidē
apostolos quosdā autē p̄phe-
tas: alios vero euangelistas:
alios autē pastores et doctores
ad cōsumationem sc̄torū ī op̄
ministerij in edificationē cor-
poris christi. **D. Capitulum.**

Scimus qm̄ diligentib' deū
om̄ia coopantur in bonū: his
q̄ s̄m p̄positū vocati sūt sc̄i **D.**

Corde credit' ad iusti. **Cap.**
cia: ore autē confessio fit ad sal-
lutē. dicit enī scriptura: om̄is
q̄ credit ī illū nō cōfundet. **D.**

Beatus vir q̄ inuētus **Cap.**
est sine macula: et post aurum
non abiit: nec sperauit in the-
sauris pecunie. **v.** In omnes
terrā. **Sup. Dag. añ.** Dum

steteritis ante reges et p̄sides
nolite p̄meditari qualiter re-
spondeatis. dabitur enī vob'
in illa hora quid loquamini.

Nulla suffragia nisi aliud fe-
sti nouē lectionū coincideret.

Concede nobis q̄s **Coll.**
ops d̄s venturā beati **Al. apli**
solennitatē congruo p̄uenire
honore: et venientē digna cele-
brare deuotione **Per. Ad cō**

pletorū de tpe. Ad maturi-
nas Inuit. Regē ap̄torū dñz
Venite adorem' p̄. Uēite

Qui n[on] curat. an[.] In c[on]tra terra
 eruit sonus eor[um]: et in fines or
 bis terre verba eor[um]. **ps.** Ce
 li enar. **an[.]** Clamauerunt iu
 sti et d[omi]n[us] exaudiuit eos. **ps.**
 Benedicā. **an[.]** Constitues
 eos principes sup[er] omnē terrā
 memores erūt nom[in]is tui d[omi]n[us].
ps. Eructauit. **p[er].** In omnes
 terram. **Sermo beati aug[ustini].**
Hoc est precep[er]unt meū vt diligat[is] in
 uicem: sicut dilexi vos. Siue
 dicatur preceptum siue man
 datum ex vno greco vtrunq[ue]
 interpretatur quod est entole
 Jam vero istam sententiam
 antea dixerat. de qua me vob[is]
 vt potui disputasse meminif
 se deberis. Ibi ei sic ait. Hā
 datū nouū do vob[is] vt dili
 gatis inuicē sicut dilexi vos.
 vt et vos diligatis inuicem.
 Huius itaq[ue] mandati repe
 titio cōmendatio ē nisi q[uod] ibi
 mandatu[m] inquit nouum do
 vob[is]: hic ait: hoc est inq[ui]t mā
 datum meum: ibi tanq[ue] non
 fuerit ante tale mandatum:
 hic tanq[ue] non sit aliud ei[us] mā
 datū. **R.** Ecce ego mitto vos
 sicut oues in medio luporum.
 dicit d[omi]n[us]. Estote ergo prudē
 tes sicut serpentes et simplices
 sicut columbe. **p[er].** Dū lucē ha
 beris credite in lucē vt filij lu
 cis estis. Estote. **Lectio sc[un]da.**
Sed ibi d[omi]n[us] est nouum ne i

vetustate n[ost]ra pseueremus.
 hic dictum est meum: ne cōtē
 nēdū putem[us]. Quid at h[ic] ita di
 cit h[oc] ē mādatū meū velut h[ic]
 sit aliud: q[uod] putam[us] fr[ater] mei
 Nunquid non solum eius de
 ista dilectione mādatū est q[uod]
 diligamus inuicē. Nonne et
 aliud mātus vt diligam[us] de
 um. Aut p[ro] de sola nobis d[omi]n[us]
 lectōne deus mandauit vt as
 lia nō inquiram[us]. Tria certe
 cōmendat ap[osto]lus dicens. Ha
 nēt aut[em] fides spes charitas:
 tria hec: maior aut[em] hor[um] chari
 tas. Et si in charitate hoc est
 in dilectione concluditur duo
 illa p[re]cepta: maior tamē dicit
 est esse non sola. **R.** Sol
 lite iugū meum sup[er] vos dicit
 d[omi]n[us] et discite q[uia] mitis sum et
 humilis corde. Iugū est me
 um suauē est et onus meum le
 ue. **p[er].** Et inuenietis requies
 animab[us] vestris. **In. Lectio t[er]cia.**
De fide igitur nobis q[uod] mit
 ta mandata sunt: q[uod] multa d[omi]n[us]
 spe: quis potest cūtra collige
 re: q[uod] enūerādo sufficere. Et
 intueatur q[uod] ait idē ap[osto]lus. Ple
 nitudo igit[ur] legis ē charitas.
 Ubi g[en]t[er] charitas ē q[uod] ē q[uod] pos
 sit deesse: vbi aut[em] non est q[uod] ē
 quod possit prodesse. demon
 credit: sed nec sperat nec dili
 git. Qui vero nec credit nec di
 git: sperat aut[em]: frustra q[uod] d[omi]n[us]
 spera: sed tamen potest spera